

Cytas WIELKOPOLSKI

Redaktor naczelny — Leonard Wachalski, zastępca red. naczelnego i kier. działu publicystyki — Eugeniusz Kitzmann, sekretarz redakcji — Wiesław Porzycki i Marian Flejsierowicz, kier. działu łączności z czytelnikami — Zbigniew Mika, kier. działu sportowego — Tadeusz Kaczmarek, kier. działu terenowego — Józef Pieprzyk.

OPINIE I MYŚLI

GOŚCIE...

Jak już podawaliśmy, 27 bm. rozpocznie w Warszawie obrady 48 konferencja Unii Międzyparlamentarnej. Chociaż nie jest to instytucja oficjalna, która ustalałaby wytyczne kierunków polityki dla rządów, to z racji chociażby swego przedstawicielstwa opinii publicznej poszczególne państwa, ponosi szczególną odpowiedzialność za właściwy kierunek i właściwą atmosferę w sto sunkach międzynarodowych.

W tegorocznej sesji Unii, która zbiega się z XX rocznica drugiej wojny światowej, zapowiedziała również swój udział delegacja bońskiego Bundestagu.

Oto wśród 16 parlamentarzyistów, którzy mają przybyć do Warszawy znajdują się:

HANS KRUEGER, przed wojną sędzia w Stargardzie, w czasie wojny w Chojnicach, po wojnie główny działacz, a obecnie przewodniczący rewizjonistycznego Związku Przesiedleńców;

BARON ZU GUTENBERG — wybitny działacz rewizjonistyczny, rzecznik „mocarstwowego” odrodzenia Niemiec, przeciwnik na wiazania pokojowych stosunków między NRF i Polską;

ERNST PAUL — działacz rewizjonistycznej organizacji „Niemców Sudeckich”; **BARON MANTEUFFEL SCHOEGE** — przewodniczący Związku Niemców Bałtyckich;

KARL MOMMER — jeden z najbardziej prawicowych członków kierownictwa SPD, organizator nagonki przeciw krajom socjalistycznym.

Tak przedstawia się czołowa delegacja zachodni-niemieckiej.

I cóż my mamy powiedzieć, jeśli nawet Stuttgart Zeitung” określa jej skład jako prowokację, a inni, co poważniejsi ludzie w Niemczech zachodnich, nie wahają się przed określeniami „skandal”, „czołowa ka zimnej wojny” itp.

Uważamy, że zwykły taki wymaga, aby na konferencję odbywającą się w XX rocznicę napaści hitlerowskiej na Polskę, w bestialsko zniszczonej przez hitlerowców Warszawie — nie wysyłać ludzi, reprezentujących odwetowe dążenia.

Nasza tradycyjna gość: nność wystawiona została na ciężką próbę...

Jerzy Dorian

Badania szybkości wiatru

Dwustopniowa rakietą typu „Nike-asp” która wystartowała z poligonu Wallop Island w stanie Wirginia była pierwszą z serii specjalnych rakiet przy pomocy których uczeni amerykańscy zamierzają przeprowadzić badania dotyczące szybkości i prądów powietrznych na dużych wysokościach.

Wewnątrz rakiety znajdował się zbiornik wypełniony związkami sodu, który spowodował powstanie wokół rakiety olbrzymiego żółto-pomarańczowego obłoku. Obłok ten przez pół godziny widoczny był z odległości kilkuset mil od miejsca startu rakiety.

Lot rakiety został sfotografowany przez pracowników pięciu stacji obserwacyjnych.

Dwa razy daje, kto szybko daje...

Sto kłopotów — 100 szkół

„Sto kłopotów” to gruzińska nazwa jednej z najciekawszych a jednocześnie najtrudniejszych gier — szachów. Na zwa trafna i oryginalna. I właśnie przypominała mi się w związku z bardzo ważną i trudną batalią, którą musi rozegrać i wygrać społeczeństwo Poznania i Wielkopolski. Chodzi o szkoły dla naszych dzieci. Z ogólnej puli 1.000 szkół mających powstać w ciągu najbliższych lat siedmiu — na Poznań i województwo przypada okrągła setka nowych budynków szkolnych. Aby je wybudować, powinniśmy w każdym roku (z owych siedmiu) asygnować ze społecznej kieszki 48 mln. zł gdyż koszt budowy 100 szkół wyniesie 340 milionów.

Sięganie do społecznej kieszki nie jest nigdy ani łatwe ani przyjemne, tym bardziej że w niejednej takiej kieszce gnieźdzą się sob kosztwa i egoizmu. Toteż KC PZPR i Rząd z pewnością o wiele chętniej ofiarowałyby nam owych 1000 szkół w prezencie na Tysiąclecie — z kasy państwowej. Ile popularności, ile wdzięczności ludzkiej i uznania! Niestety, nasze państwo nie stać jeszcze na tak efektowne prezenty, gdyż potrzeby rosną niewspółmiernie szybciej od dochodów.

DLACZEGO NA SZARYM KOŃCU

Jeżeli chodzi o wszelkie akcje społeczne, jak dotąd Wielkopolska zawsze w nich przodowała. Czemu więc należy przypisać, że obecnie w gromadzeniu funduszy na budowę szkół zajmujemy w skali krajowej miejsce pierwsze... od końca?

Dużo się mówi — i słusznie — o niedociągnięciach organizacyjnych komitetów Społecznego Funduszu Budowy Szkół. Ze zasiadają w nich ludzie mało energiczni lub cechujący się typowym dla nas „słomianym zapałem”; że nie egzekwuje się w pełni już za deklarowanych składek i nie

wpływa w żaden sposób na tych, którzy dotąd z taką deklaracją zwlekają. Niedowiad komitetów SFBS jest bezsporny, ale to są sprawy, które można zmienić i naprawić w trybie administracyjnym. W tym trybie jednak nie można i nie należy powiększać ofiarności społecznej.

KAŻDA ZŁOTÓWKA MA ZNACZENIE

Jest zjawiskiem szczególnie żenującym, iż na szkoły łożą najoporniej, a chętnie wcale — najlepiej sytuowane warstwy społeczeństwa. Na wsi — im chłop zamożniejszy tym bardziej głuchy jest na apele (których zresztą jest zbyt mało!) wzywające do deklarowania i regulowania składek na ten cel. W mieście dzieje się nieomal identycznie. Popytajcie właścicieli will, domków, samochodów, motocykli — czy zaoferowali i jakie kwoty na SFBS, na szkoły, z których będą korzystali także ich własne dzieci. Popytajcie o to samo przedstawicieli tzw. wolnych zawodów...

Związki zawodowe, związki twórcze, cechy, rzemiosło, inicyjatywa prywatna, na wsi — pracownicy PGR, spółdzielnie produkcyjne, chłopcy indywidu alni — wszyscy razem jesteśmy w stanie przyczynić się swoimi złotówkami do wybudowania w Wielkopolsce własnymi siłami 100 szkół niezbędnych dla naszych dzieci.

Już niewiele czasu pozostało do wypełnienia kuponów na 119 Poznańską Grę Liczbową

„Koziołki”

Dokumenty mówią

KURS NA ZALESZCZYCKĄ SZOSĘ

Sir Winston Churchill w 1 tomie swego dzieła „Druga wojna światowa” tak pisze:

„Podczas ostatnich lat (przed 1939 r. — przyp. red.) Polska była w pierwszym szeregu antyholizmem: z jednej strony solidaryzowała się z antyradzieckimi państwami bałtyckimi, z drugiej zaś strony, w okresie Monachium, wzięła udział w rozbiórce Czechosłowacji. Rząd radziecki był przeświadczony, że Polska go nienawidzi, jak również, że nie jest ona w stanie oprzeć się atakowi niemieckiemu. Niechęć Polski i państw bałtyckich do ratowania się ze szponów niemieckich przy pomocy Związku Radzieckiego powodowała wahania i niepowodzenie w rokowaniach... rokowania wojskowe (brytyjsko-francusko-radzieckie — przyp. red.) rozbiły się wkrótce wskutek odmowy Polski i Rumunii udzielenia zgody na tranzyt wojsk rosyjskich...”

Zdaniem gen. M. Gamelin („Pamiętniki”):

„Jasnym było, że dłuższa obrona Polski jest nie do pomyślenia bez pomocy ZSRR”.

Zdaniem Neville Hendersona, znanego polityka brytyjskiego książka „Niepowodzenie misji”:

„Od początku było zupełnie oczywiste, że pomimo porozumienia angielsko-polskiego... ani Wielka Brytania, ani Francja nie były w stanie przyjąć z natychmiastową skuteczną pomocą Polsce w wypadku zaatakowania jej przez potężne lotnictwo niemieckie i przez wysoko zorganizowaną armię Rzeszy... Natychmiastowa pomoc, o ile w ogóle mogła być okazana — była do pomyślenia tylko ze wschodu i tylko Rosja mogła ją dostarczyć... W położeniu Polski los jej zależał (i będzie zawsze zależał) od Niemiec i Rosji...”

Ale rząd sanacyjny za kamień węgielny całej swej polityki zagranicznej

DOBRE POMYSŁY — POSZUKIWANE

Do składek na rzecz budowy szkół, niestety, trzeba nam namawiać, chociaż w „Koziołki” czy „Toto-Lotka” gramy z własnej woli. Czy nie warto wobec tego zastanowić się nad wywołaniem i uatrakcyjnieniem tej kulejącej w Poznaniu akcji?

A gdyby nasi Czytelnicy zaprojektowali jakieś pożyteczne, ciekawe sposoby aktywizacji społeczeństwa i wzmożenia jego ofiarności na Fundusz Budowy Szkół? Bo „Sto kłopotów” — czyli problem 100 szkół, które do 1966 r. po wstać muszą w Wielkopolsce — czeka na rozwiązanie.

Halina Sawicka

27 bm. w Warszawie

W dniach od 27 sierpnia do 4 września odbędzie się w Warszawie 48 konferencja Unii Międzyparlamentarnej. Obrady toczyć się będą w siedzibie Sejmu PRL. Na zdjęciu — znak 48 konferencji Unii Międzyparlamentarnej.

Fot. — CAF

Ze świata wielkiej polityki Milion bezdomnych

Rzadko spotykana jednomyślność cechowała reakcję świata arabskiego na raport sekretarza generalnego ONZ Hammarskjolda w sprawie uchodźców palestyńskich. Jednomyślność — negacji. Zebrani w Bejrucie eksperci państw Ligi Arabskiej odrzucili propozycje Hammarskjolda, zakładające wchłonięcie uchodźców przez kraje arabskie.

Problem uchodźców arabskich z Palestyny ma już swą 11-letnią historię. Chodzi tu o Arabów, którzy w okresie wojny izraelsko-arabskiej 1948—49 r., bądź pod naciskiem izraelskim, bądź za namową własnych przywódców, opuścili swoje domy na obecnym terytorium Izraela i znaleźli się w obozach w ościennych krajach arabskich. Dziś liczbą ich — wraz z przystosowaniem naturalnym — wg danych ONZ — wynosi ponad milion, w tym ok. 40 proc. poniżej lat 15.

Jest jasne, że zagadnienie uchodźców ciąży na całej atmosferze politycznej Bliskiego Wschodu i stosunków izraelsko-arabskich. Od 9 lat rozciąga nad nimi opiekę specjalna organizacja ONZ pod nazwą UNRWA, czyli Agencja Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy i Za trudnienia. O poziomie życia uchodźców świadczy fakt, że na wyżywienie uchodźcy UNRWA przeznacza dziennie mniej niż 5,5 centa, na potrzeby higieny i zdrowia — 0,8 centa i tyleż na potrzeby mieszkaniowe.

RAPORT HAMMARSKJOELDA

Punktem wyjścia konfliktu wokół uchodźców są z gruntu sprzeczne stanowiska państw arabskich i Izraela.

Rzadki okaz rogacza perukarza

Niecodzienny wypadek miał miejsce w Prudniku Władysław Czechowski. W miejscowych lasach upolował on rogacza zwanego perukarzem, który zamiast rogów posiadał na głowie rodzaj cheimu z masy rogowej. Jest to bardzo rzadko spotykany wypadek i podobnego okazu nie upolowano w naszych lasach od dziesiątków lat. Przyczyną powstania w miejsce rogów narosły czyli jak zwą popularnie myśliwi peruki, nie są dotychczas znane.

Kraje arabskie żądają powrotu uchodźców do swych domów i opierają swe dezeraty na rezolucjach ONZ przyznających tym uchodźcom prawo pobytu; rząd izraelski odmawia ich przyjęcia.

Hammarskjöld, zdając sobie sprawę z drażliwości przedmiotu sporu i jego szerszego tła politycznego, nad którym dominuje zasada niezaangażowania Arabów uznania państwa Izrael — w swym raporcie stara się obejść problematykę polityczną i rozpatruje zagadnienie wyłącznie z punktu widzenia ekonomicznego. Czyni to przy tym w powiązaniu z ogólnym problemem rozwoju gospodarczego krajów Bliskiego Wschodu w najbliższym dziesięcioleciu. Wprawdzie raport nigdzie nie stwierdza tego wyraźnie — zakłada jednak, że z upływem czasu uchodźcy arabscy zostaną wchłonięci do organizmów gospodarczych krajów arabskich. W tym duchu Hammarskjöld proponuje dalszą kontynuację działalności UNRWA.

SPRZECIW ARABÓW

Chociaż w raporcie Hammarskjolda mowa jest o reintegracji uchodźców w całym rejonie Bl. Wschodu, co nie wyklucza m. in. Izraela, to jednak z kontekstu ogólnego wynika, że praktycznie w rachubę są brane tylko kraje arabskie.

Dyplomatyczny język raportu nie zdołał wszakże prześledzić Arabom istoty rzeczy. Jeszcze zanim zebrała się konferencja ekspertów Ligi Arabskiej, przedstawiciele organizacji uchodźczych oraz prasa arabska ostro przeciwstawili się planowi Hammarskjolda. „Zadanej absorpcji, aneksji, przesiedlenia lub migracji Palestyńczyków, lecz tylko powrót do ich kraju i zwrot Palestyny jej ludowi” — brzmi jedna z wielu rezolucji.

Czy wobec tego problem uchodźców arabskich znalazł się w ślepej uliczce?

Marek Gdański

O gdakaniu kur na serio

Na całym świecie notowa-ny jest obecnie znaczny wzrost spożycia drobiu i jaj. Białe mięso drobiowe jest nie tylko zdrowsze od tłustej wieprzowiny, ale i dużo od niej smaczniejsze. Niestety, naprawdę masowemu i naprawdę bardzo pożądanemu ze względu na zdrowotnych spożywców białego mięsa stają u nas na przeszkodzie — wysokie ceny.

Jednakże na zasadzie kija „o dwóch końcach” — ceny, które hamują w kulinarnych zapędach konsumenta, powinny stać się równocześnie poważnym bodźcem dla rozwijania produkcji drobiu przez hodowców.

Droń, a zwłaszcza kury, można hodować prawie wszędzie. Nie mamy tu bynajmniej zamiaru agitować za „hodowlą” na balkonach, w piwnicach, czy na podwórkach-studniach wielkomiejskich kamienic. Wielu jednak mieszkańców na peryferiach miast i miasteczek, czy w podmiejskich osiedlach ma możliwość szerszego zainteresowania się możliwościami hodowlanymi drobiu, który mógłby nie tylko wybać ich od kolejek po mięso, ale i przysporzyć trochę grosza.

Hodowane na większą ska-

Ktoś słusznie kiedyś powiedział, że gdakanie kur powinno się traktować równie serio, jak warkot motoru. Jest to tzw. święta prawda.

Jeżeli kury i kurczęta rzeźne dają najtańsze mięso, przy wysokich walorach odżywczych i przy użyciu stosunkowo nie dużej ilości paszy (na wyprodukowanie 1 kg mięsa kurczęcia potrzeba jej prawie dwukrotnie mniej niż na 1 kg mięsa wieprzowego, lub cielęcego). Mniejszy jest też nakład pracy, niezbędny przy produkcji (dla wyprodukowania jednego kilograma mięsa wieprzowego — 18 roboczogodzin, na 1 kg kurczęcia — 13).

Duże wartości odżywcze mięsa drobiowego, możliwość otrzymania go w znacznie krótszym czasie niż każdego innego gatunku mięsa, tańsza i łatwiejsza produkcja zdecydowały o postępującej szybkości kariery drobiu na całym świecie. I tak np. Jugosławia zwiększyła ilość kur z 22,6 mln. sztuk w roku 1957 — do 24,9 mln. sztuk w roku 1958. W tym samym czasie Dania powiększyła liczebność kurzych stad o 3,8 mln. sztuk. Holandia w ub. roku posiadała 37,7 mln. niosek, NRD — 28,4 mln. sztuk.

Białe mięso staje się coraz groźniejszym konkurentem tłustej wieprzowiny, czy

niestrawnego mrożonego wołu. W ciągu ostatnich lat konsumpcja mięsa drobiowego w wielu krajach zachodniej Europy poważnie wzrosła. A u nas? U nas spożycie nie przekracza 2 kg na osobę (w skali rocznej). Nawyki i tradycje w odżywianiu oraz dość wysokie ceny nie sprzyjają masowej konsumpcji drobiu. Ta kłopotliwość jaj nie przedstawia się najlepiej. Spożywamy ich ok. 140 sztuk na jednego mieszkańca rocznie, podczas gdy normy żywieniowe ustalone przez fachowców-fizjologów i specjalistów od zagadnień żywienia — mówią wyraźnie: minimum 182 jaja i ok. 4 kg mięsa drobiowego na głowę rocznie.

Aby osiągnąć ten stan, brakuje nam — ni mniej — ni więcej — tylko ok. 1 miliarda 200 mln. sztuk jaj oraz 45 tysięcy ton mięsa drobiowego rocznie. Dla załatwienia dziur w najbliższych latach (uwzględniając 800-tysięczny roczny przyrost ludności) powinniśmy zwiększyć produkcję jaj rocznie o 30—40 mln. sztuk i co najmniej 10—15 tysięcy ton mięsa drobiowego. Tylko w tym wypadku można będzie planować realnie wzrost spożycia i zniżyć cen na rynku.

Rezerwy w tej dziedzinie są — na szczęście — znaczne. Uzyskujemy 90 jaj rocznie od kury przy np. 125 osiągniętych w NRD, 190 w Japonii, 200 w Holandii. Hodujemy 249 sztuk kur na 100 ha użytków rolnych, podczas gdy w CSR — 370 sztuk, w Danii — 830, w Belgii — 1640. To zestawienie wskazuje wyraźnie kierunki w których powinna zmierzać „kurza ofensywa”.

Dużą pomocą w walce o wzrost hodowli drobiu jest wydana w tej sprawie (w maju ub. roku) uchwała Rady Ministrów. Przewiduje ona dla hodowców na wsi i w miasteczkach wydatną pomoc w postaci kredytów hodowlanych zwiększenia liczby psiklat z sztucznych legów, lepszej opieki weterynaryjnej, silniejszych bodźców ekonomicznych w postaci opłacalnych cen za drob rzeźny i jaja itp.

Uchwała ta przynosi już konkretne wyniki. Zwrócenie baczniejszej uwagi na zagadnienia drobiarstwa pozwoliło na osiągnięcie jeszcze w ub. roku znacznych sukcesów w skupie. W roku 1958 skupio-

no 1 miliard 818 mln. sztuk jaj, (o 160 mln. sztuk więcej niż w roku 1957) i 23.230 ton drobiu rzeźnego (o 40 proc. więcej niż w 1957 roku). Pozwoliło to na wyeksportowanie ok. 50 proc. produkcji — 532 mln. sztuk jaj i 12,1 tys. drobiu. Za sprzedany zagranicę drob, jaja surowe, jaja w proszku, mrożoną masę jajową i pierze uzyskaliśmy sumę 25 mln. dolarów.

Nie są to nasze „ostateczne” możliwości. Rynek światowy jest niezwykle chłonny, a marka polskiego drobiu i jaj — ustalona. Wnioski nasuwają się same.

M. WOJ.

Ciekawostki

ROZBUDOWA KANAŁU SUESKIEGO

Od dłuższego czasu prowadzone są prace przy rozbudowie Kanału Sueskiego. Bezpośrednio po przejęciu własności Kanału i jego eksploatacji przez specjalne przedsiębiorstwo egipskie, opracowano program rozbudowy Kanału, przy widującym pogłębienie go dla statków o zanurzeniu 11,3 m i poszerzenie na całej długości do 30 m. Przy pracach na brzegach Kanału zatrudniono 300.000 robotników arabskich. Roboty podwodne obejmują usunięcie 30 mln. m. sześć. ziemi i zostały zlecone firmie amerykańskiej drogą przetargu międzynarodowego. Prace pogłębiarskie zostaną zakończone w 1960 r.

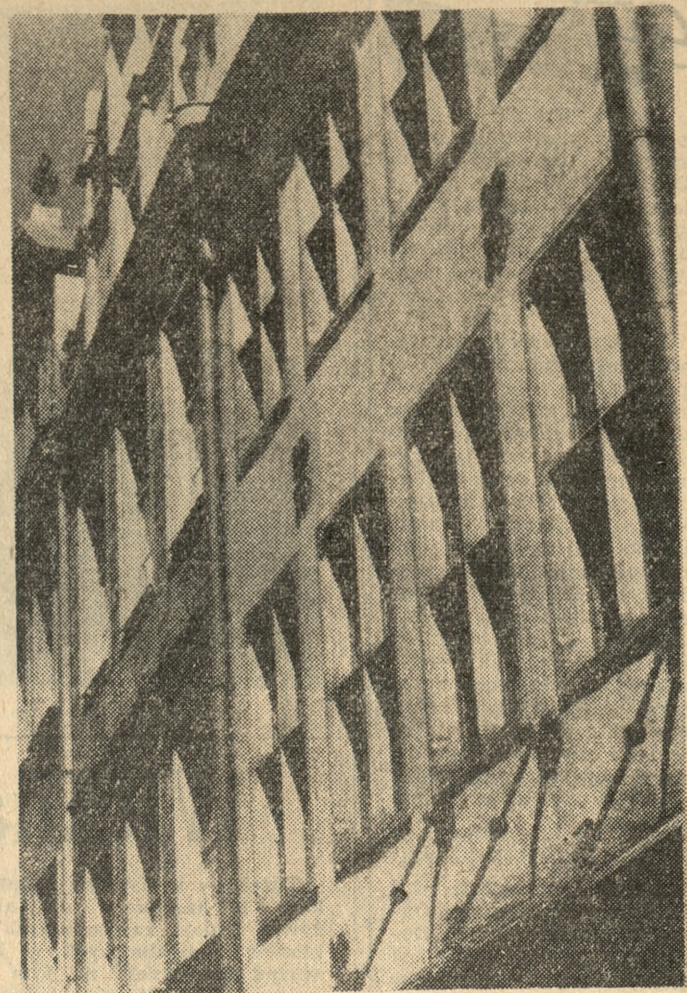
Obecnie badany jest tzw. projekt Nassera, przewidujący dalsze przystosowanie Kanału do współczesnych wymogów żeglugi handlowej. W myśl projektu Kanał ma być dostępny dla jednostek o zanurzeniu 13,5 m i nośności do 70.000 t i ma posiadać dwa torry wodne, które pozwolą na swobodny ruch konwojów w obu kierunkach.

TRIEST

W WALCE O TRANZYT WĘGERSKI

Port w Trieście coraz bardziej zabiega o tranzyt węgla. Ostatnio przebywał w Budapeszcie dyrektor „Magazzini Generali” w Trieście celem przeprowadzenia rozmów o dalszym zwiększeniu tranzytu węgla przez ten port. Jednak tranzyt ten z roku na rok maleje. W 1957 r. wynosił on przeciętnie miesięcznie 4000 ton, w 1958 r. — 3000 t, a obecnie spadł do 2.000 ton miesięcznie.

Fasady Starego Rynku w Poznaniu

Fot. — K. Przychodźki

Prawo i życie

Rozwód rodziców dziecka przysposobionego

Po kilku latach pożycia małżeńskiego nastąpił jego zupełny i trwały rozkład: według wyroku sądu wojewódzkiego — wyłącznie z winy męża, przeciwko któremu żona wystąpiła o orzeczenie rozwodu. Zachowanie się męża było bowiem brutalne zarówno wobec żony, jak i wobec jej dziecka, które zostało przez męża przy sposobione. Toteż sąd wojewódzki orzekł rozwiązanie małżeństwa przez rozwód, powierając żonie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad jej dzieckiem i zobowiązując męża dołożenia pewnej kwoty pieniężnej na koszty utrzymania tego dziecka.

Zaskarżając zapadły wyrok do Sądu Najwyższego, mąż twierdził, że jego zachowanie się było przejawem zazdrości,

którą dotkliwie odczuwał wobec żony, bo wynoszącej aż 40 lat, różnicy wieku między nim, a żoną. Sąd Najwyższy nie uznał jednak takiego tłumaczenia za usprawiedliwiającego brutalne postępowanie w stosunku do żony i jej dziecka.

Ponadto mąż zarzucał wyrokowi sądu wojewódzkiego, że rzekomo niezgodnie z prawem został obciążony alimentami na rzecz dziecka żony, albowiem — zdaniem skarżącego — w procesie o rozwód małżonków, z których jeden przy sposobieniu dziecka drugiego małżonka, dziecko to nie może być traktowane na prawach dziecka pochodzącego z małżeństwa.

Sąd Najwyższy w orzeczeniu swym ustalił, iż pogląd ten jest błędny. Ponieważ przez przysposobienie powstaje taki sam stosunek, jak między rodzicami i dziećmi, przeto za równo w wypadku, gdy oboje małżonkowie przysposobili dziecko drugiego z nich — w razie rozwodu małżonków dziecko przysposobione powinno być traktowane jak dziecko pochodzące z małżeństwa.

W czasie trwania małżeństwa — wyjaśnił Sąd Najwyższy — takie dziecko przysposobione znajduje się pod władzą rodzicielską obojga małżonków, na których ciąży też obowiązek alimentacyjny w stosunku do tego dziecka. W razie zaś rozwiązania małżeństwa w wyroku rozwodowym powinno zapisać rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach rodziców względem dziecka przysposobionego, tak jak względem dziecka pochodzącego z małżeństwa. Bez takiego rozstrzygnięcia rozwód nie może być orzeczony, jak to prawo ogólnie stanowi w stosunku do dzieci rozwodzących się małżonków. Zasada ta — jak orzekł Sąd Najwyższy — stosuje się również do dzieci przysposobionych.

W. N.

Nowa ofiara niewypału

Nowy wypadek śmierci od niewypału miał miejsce we wsi Kuźawa, pow. Hajnowka w woj. białostockim. Pasący krowy na polu chłopiec — Jerzy Szewczuk znalazł się podisk do granatnika. Podczas manipulowania — pocisk eksplodował, zabijając chłopca na miejscu.

(PAP)

Młodzież ma swoje prawa — a obowiązki też lepiej zaczyna rozumieć

Przed kilku dniami trafiłam w swej reporterskiej wędrówce do Komitetu Zakładowego ZMS u Cegielskiego.

W małej świetlicy i przyległym sekretariacie panował miły rozgardiasz. Pełno tu było rozgadanych i zaferowanych młodych ludzi, załatwiających jakieś swoje sprawy. Jak się później okazało jest tych spraw, naprawdę spora lista.

Stanisław Kobielski — II sekretarz KZ ZMS w jednym zdaniu streścił główne kierunki pracy Związku na terenie Zakładów. — Przewodnictwo w pracy i przewodnictwo w organizowaniu przyjemnego wypoczynku.

Te dwa zadania realizowane są przez ZMS Cegielskiego różnymi formami. Z inicjatywy Związku we wszystkich od działach podjęto współzawodnictwo pracy, w którym bierze udział 12,5 proc. załogi. W tym większość młodzieży. Dla podniesienia kwalifikacji zawodowych i poziomu ogólnego załogi Związek organizuje w bunkach do 7-klasowej szkoły podstawowej oraz 2-letniej zasadniczej szkoły zawodowej. Podnoszeniu wiedzy ogólnej służyć będą projektowane „środki ZMS-owskie”, mające się odbywać w Klubie Cegielskiego — gdzie prócz koncertów, wieczorów literackich i potańcówek, wprowadzono odczyty z różnych dziedzin nauki.

Że młodzież ZMS-owska Cegielskiego lubi pracować i to wydajnie, świadczy najlepiej jej udział w tegorocznych zniwch. 260 osób pracujących w 3 majatkach PGR-owskich: Mo drzu, Trzebawiu i Dopiewie — związało i ustawiło snopy na 120 hektarach „zworkowało” 55 ton ziarna, a 120 ton zboża wymłóciło.

Wszystkie niedziele lata młodzi cegielszczacy spędzają na wycieczkach. Zwiedzają najpiękniejsze miejscowości Wielkopolski. Obecnie wybierają się na 3-dniową wycieczkę nad morze. W tym czasie koła szachistów, zwolenników tenisa stołowego i bilardu przenoszą się też na zieloną murawę. Czas letni sprzyja zdawaniu sprawności dla osiągnięcia odznaki sportowej 15-lecia. Zdobyła ją już około 1500 młodzieży pracującej w Zakładach. Bo chociaż ZMS liczy dopiero około 700 członków, zasięgiem swej pracy obejmuje całą młodzież, której w Zakładach Cegielskiego pracuje

ok. 4 tysiące. Ta troska o sprawy młodzieży jest najlepszym propagatorem ZMS, toteż jego szeregi stale wzrastają i Komitet Zakładowy przewiduje jeszcze w tym roku wręczyć tysięczną legitymację członkowską. (az)

Pozdrowienia z Łeby

Fot. — T. Drankowski

Tu poczta wczasowa!

Chwaliszewo — Zdrój

Naruszony zębem czasu most. Wolniutko przejeżdżające trolejbusy przypominają człowieka, który ostrożnie, wążąc każdy krok, pokonuje spróchniałą kładkę. Kilkadziesiąt metrów od mostu — Garbary. Tłumy przechodniów, tramwaje, sznur pojazdów. To tętno dużego miasta — gwałtownie maleje w pobliżu mostu. Tu zaczyna się rejon... wczasów. Ciągnie się wzdłuż brzegów Warty, ale zaczyna już na moście...

Do mostowej bariery podchodzi 17-letni, ostrzyżony na jeża chłopak. Zgrabnym ruchem (od razu poznać sportowca)... prześkakując i staje na kamiennym filarze. Dy skretnie sprawdza, jakie wrażenie wywołał ten wyczyn na przechodniach. Zarzuca wódkę.

Wokół momentalnie wyrasta tłum ciekawskich. Oczywiście — najwięcej dzieci. Obserwatorzy jak zaczarowani wodzą wzrokiem za każdym ruchem wędki. Z podziwem śledzą chłopaka. A ten nieomal bez przerwy porusza się na swym stanowisku niewiele większym od tramwajowego stopnia. Prawdopodobnie dostrzegł zaciekawione spojrzenia dwóch zgrabnych przedstawicieli pici pięknej. Chce imponować.

Nagle wędkarz — cyrkowiec przestaje być atrakcją. Od strony Cytadeli płynie bowiem...

— „Kazimierz Wielki” — słychać pojedyncze głosy.

Rzeczywiście. „Kazimierz Wielki”, o ironio losu, mały odrapany parowiec ze skutą na hoku zbliza się w tempie wysięgowego zółwia. Tuż przed mostem pochyla komin. Spokojne dotychczas wody Warty zaczynają żywiej uderzać o brzegi. Chmara chłopców zwabiona tą atrakcją zbiega po stromej skarpie ku rzece.

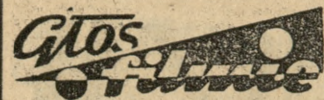
Inni „wczasowicze” rozgościli się nad brzegiem w kierunku Cytadeli. Najbliższy mostu dwa przeciwstawne „obozy”. Kilku wędkarzy i grupa chlapiących wodą dzieci. Jedni na drugich patrzą wilkiem. Wiadomo — zabawa nie sprzyja ciszy niezbędnej dla ta-a-a-kich połowów.

Dalej to już „reguluarne” obozowisko. Na piaszczystych wydmach lub wytłuszczonych wysepkach poszarzałej zieleni rozsiadły się rodziny, parki zakochanych, matki z dziećmi, grona przyjaciół i znajomych. Kąpiele słoneczne, rozmowy, karty, drzemki — oto repertuar zajęć. Czasami — po stwierdzeniu, że w pobliżu nie ma władzy, ten i ów zanurza się w mętnych falach...

Tak, tak. Dość dużo jest ludzi w naszym Poznaniu, którzy nie mogąc z tych czy innych względów wyjechać na wakacje, ani robić eskapad z miastem, kontentuje się każdym skrawkiem zieleni wśród miejskich murów, nieraz terenem bardziej przypominającym śmietnisko niż łąkę, na przykład wokół boiska „Energetyka” przy ul. Jarochowskiego. Ale najbardziej atrakcyjne spośród „dzikich miejsc wczasowych są jednak nadbrzeża Warty.

Dla niejednego pobyt w owych dzikich „osrodkach” wypoczynkowych naprawdę stanowi chwilę wytchnienia, jest jakąś namiastką wczasów (tych bez cudzysłów). I dlatego ośmielam się napomknąć o potrzebie uporządkowania tych wszystkich terenów. O uporządkowaniu choćby prowizorycznym. Nie jestem marzycielem — nie podnoszę więc kwestii wytyczenia ścieżek, ustawienia ławek, założenia skwerów czy (nie śmiem napisać) założenia kawiarnianych ogródków.

Michał Łuczak

Darryl Framis — jeden z szefów produkcji amerykańskiej wytwórni 20 th Century Fox zapytany o tajemnicę powodzenia odpowiedział: „Chodzi tylko o to by popełniać tak błędy, by ich nikt nie zauważył!” (R)

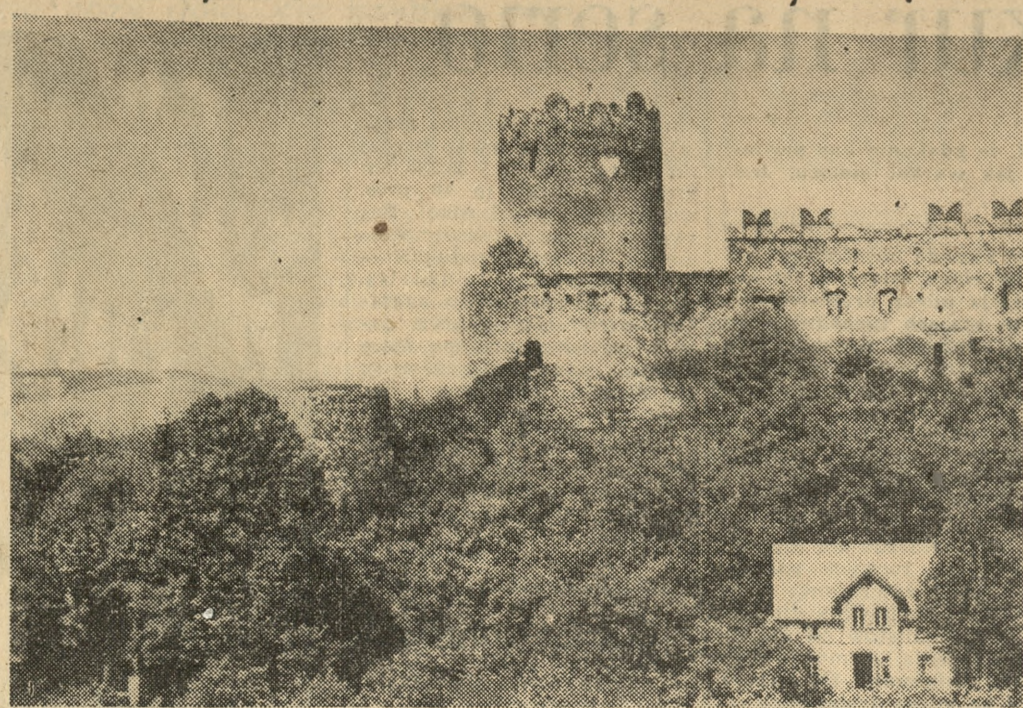
Brigitte Bardot rozczarowała mieszkańców St. Tropez, faktem, że miodowe miesiące z młodym mężem Jacques Charrier nie spędziła w swym ulubionym miasteczku śródziemnomorskim. Obecnie mieszka przy St. Tropez zwróciła się do niej z petycją, aby swe pierwsze dziecko urodziła u nich. Brigitte twierdzi, że nie spodziewa się dziecka, a narazie zajęta jest kłopotami, jakie sprawia jej były narzeczony, gitarzysta Sasza Distel. Nikt bowiem z tej pary nie chce zapłacić wysokich kosztów narzeczeńskiej przejażdżki morskiej na wykwińtym żaglowcu. (R)

„Marie Octobre” to tytuł najnowszej francuskiej reżyserii Julien Duviviera. Treścią jego jest morderstwo, dokonane wśród członków Ruchu Oporu. Reżyser zgromadził grupę ludzi związanych z tym morderstwem pod jednym dachem. Wszyscy przybiegają, że nie opuszczają do mu, póki nie znajdzie się morderca. Wiadomo tylko, że musi być nim jeden z nich. Duviver zapewnił napięcie aż do ostatniej chwili, kreśli bowiem film (wbrew przyjętym kanonom) dokładnie według scenariusza, tak, że nawet aktorzy nie wiedzą, kto spośród nich jest mordercą. (R)

Po „Damskim krawcu” oglądanym na naszych ekranach dobiegająca końca praca nad zdjęciami do filmu pt. „Damski lekarz” — z Fernandem w roli głównej. Popularny komik grać w nim będzie weterynarz, który w zastępstwie chorego kolegi praktykuje jako... psychiatr. Jego pacjentkami w tym filmie będą oczywiście młode i ładne kobiety. Reszta na ekranie.

W trakcie realizacji znajduje się również film francusko-niemiecki pt. „Krowa i więzień” (tytuł roboczy), który reżyseruje Henri Verneuil. Odtworzy w nim Fernand rolę jeńca wojennego, a jedyną jego partnerką będzie... krowa. Na uwagę zasługuje fakt, że film ten zostanie zrealizowany bez żadnych dialogów. (Stef)

Zamek piastowski w Bolkowiu na Dolnym Śląsku

Fot. — T. Drankowski

Wielka szansa Turka

Turek — tradycyjne miasto tkaczy, drobnych rzemieślników i handlarzy do niedawna jeszcze wiodł smutny żywot „miast zapomnianych”. Rozbudowa i modernizacja Zakładów Jedwabniczych w latach 53—55, to pierwsza po ważnej inwestycji na tym terenie. Znalazła się praca dla wielu ludzi, zwłaszcza kobiet. Rozszerzyły również swą produkcję Spółdzielnia „Tkacz” i przetwórcza owoców i warzyw. Wielu mężczyzn znalazło pracę w rozbudowanej Bazie PKS.

NOWE MIASTO

Można śmiało powiedzieć, że w chwili obecnej Turku i jego najbliższa okolica doczekali się swojej wielkiej szansy. Budowa odkrywkowej kopalni brunatnego i kombinatu energetycznego w rejonie pobliskiego Adamowa (o rozmiarach tej inwestycji pisaliśmy w numerze z 3 lipca br.) spowoduje w najbliższym czasie rewolucyjne przemiany w życiu miasta i powiatu tureckiego. Jeszcze tej jesieni rozpocznie się na terenach targowiska i przylegających do niego pól przy Kolskiej Szoście budowa osiedla górniczego. Po wstąpieniu w rejonie Adamowa kombinatu, to bodaj jedyna inwestycja, która sprawę mieszkańców rozwiązuje równolegle z jej powstawaniem. W ten sposób w ciągu 2—3 najbliższych lat Turek powiększy się o wkomponowaną w całość miasta nowoczesną dzielnicę z całym zapleczem handlowo-usługowym, oraz instytucjami społeczno-kulturalnymi, jak szkoła, żłobek, dom kultury itp. Rozpoczęte prace związane z uzbrojeniem terenu budowy, obejmą w przyszłości całe miasto.

KONIEC KŁOPOTÓW Z WODĄ

Nieodłącznym obrazkiem tureckiej ulicy, zwłaszcza wczesnym rankiem, są groma

dzące się przed studniami kolejki „nosiwodów”. Brak wody — zwłaszcza od czasu wywiercenia kilku studzien głębinowych dla potrzeb Zakładów Jedwabniczych — dał się mieszkańcom dotkliwie we znaki. Bojąc się, że usunięcie zostanie ostatecznie jeszcze pod koniec tego roku. Na ukończeniu są prace związane z budową studni głębinowych, hydroforni i rur wodociagowych. Wkrótce na ulicach miasta staną studnie z kranami. W sieć kanalizacyjno-wodociagową wyposażone zostały już nowe domy m. in. budujące się szpital itp.

Z PRAWDZIWEGO ZDARZENIA

A propos szpitala. Niewielu mieszkańców Turku wie o tym, że obecny budynek Szpitala Powiatowego mieści się w dawnej... karczynie przydrożnej.

Koszt 44 mln. złotych wznosi się w Turku cały kom

pleks budynków nowego szpitala. Zakończenie budowy przewidziane na rok 1963. Nie stety tempo prac, uzależnione zresztą od funduszy, zdaje się wskazywać, że budowa trwać będzie co najmniej 5

lat. A przecież od roku 1962 rusza pełną parą praca na terenach kopalni i elektrowni. Spowoduje to wielki napływ ludzi.

SPRAWY DO ZAŁATWIENIA

Powstawanie wielkiej inwestycji w rejonie o poważnych rezerwach siły roboczej, jest prawdziwym dobrodziejstwem dla miejscowej ludności. Niestety, ludność ta to w

przeważającej mierze element surowy, bez żadnych kwalifikacji. Oczywiście, w tej chwili trzeba fachowców „importować”. Jednakże dyfekcja kopalni wraz z miejscowymi władzami myśli o rozpoczęciu masowego szkolenia młodego narybku. Jak tego dokonać? Istnieje pałaca potrzeba budowy zasadniczej szkoły zawodowej w Turku i dostosowania jej programu dla potrzeb rozwijającego się przemysłu.

Niezbędną i nie cierpiącą zwłoki jest również sprawa budowy hotelu w Turku. To, czym w tej chwili dysponuje miasto, jest wprost kompromitujące. Jedyną jako taka gospoda z kilkoma pokojami noclegowymi spaliła się, nie ma gdzie zjeść obiadu, a już nie ma mowy o jakiejś kawiarni czy cukierni. A przecież do Turka przybywają coraz częściej goście z zagranicy — specjaliści z NRD, Czechosłowacji...

Feliks Biłos

TAKIE JESTEŚMY

Niektórym matkom do sztambucha

Wchodzący powoli w okres jesieni, w którym dzieci częściej zapada na przeróżne choroby niż są z sobą kłopoty i zmartwienia.

Chore dziecko — zdawałoby się, że każda matka wie co to znaczy i jeśli tylko może, stara się uchronić je od cierpienia. Są jednak takie matki, które uważają, że powinny strzec przed chorobą tylko własne dziecko. Przykład? Proszę bardzo.

Słyszysz się ostatnio o dość licznych przypadkach zapadania dzieci na koklusz, chorobę nie tyle nawet niebezpieczną, ile niezwykle wyczerpującą, uciążliwą i długotrwałą. I właśnie kilka dni temu jakaś „czuła” mama wprowadziła swoje chore na koklusz dziecko do piaskownicy w Ogrodzie Botanicznym, pomiędzy co najmniej dziesiątkę zdrowych malców. Dopiero gdy charakterystyczny atak kaszlu zdradził chorobę i inne matki zażądały zabrania chorego dziewczynki — owa niewiasta z miną wielce obrażoną i z kasiowymi uwagami wycofała córeczkę z piaskownicy i zaprowadziła w głąb Ogrodu. Jak nazwać takie postępowanie?

Są wypadki, i to wcale niestety nie rzadkie, że matki mające w domu dziecko chorujące na chorobę zakaźną, bez żadnych skrępowań wysyłają jego siostry i braci jeszcze zdrowych — pomiędzy inne dzieci, do szkoły, przedszkola czy na ulicę. Nie obchodzi je fakt, że owo bracia i siostry mogą być

nosicielami zarazków danej choroby, niebezpiecznymi dla otoczenia. A potem błąd strach pada na mieszkańców jakiejś jednej ulicy, kilku, czy nawet całej dzielnicy: epidemia taka lub inna!

Aby zasłużyć na miano dobrej matki, nie wystarczy kochać tylko własne dziecko. Macierzyńskie uczucia każdej kobiety powinny w pewnym stopniu obejmować i inne, obce dzieci. I to nie tylko w odniesieniu do problemu, o którym powyżej była mowa.

Halina Sawicka

3 - 18 października

Berlin przygotowuje się do swoich „Dni”

7 października przypada X rocznica istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej. W związku z tą datą w całej NRD trwają intensywne przygotowania do kulminacyjnych uroczystości. Berlina przysposabia się szczególnie pieczołowicie. W czasie od 3—18 października przewiduje się tam obchody „Dni Berlina”. Udział w uroczystościach zapowiedzieli znani artyści z NRD i zagranicą.

Centralnym punktem uroczystości będzie wielki Festyn Ludowy w dniu 7 października na terenach: Marx-Engels-Platz i Unter den Linden do Friedrichstrasse. Na 12 scenach wystąpią liczne na tamte, bez przerwy, orkiestry i artyści — grając do tańca, dla stworzenia przyjemnej atmosfery, dla spotęgowania radości, towarzyszącej X rocznicy istnienia NRD.

Z zagranicy udział swój zapewne weźmie m. in.: z ZSRR — Ojstrach — trio z prof. Dawidem Ojstrachem na czele, państwowy zespół pieśni i tańca Ukraińskiej SRR; z Chin przybędzie, występująca obecnie w Polsce, opera z Seczuanu, klasyczny taniec i śpiew za prezentacją solistów warszawskiej grupy artystów z Polski.

Oczywiście niemieccy artyści przygotowują na „Dni Berlina” ze swej strony szczególnie ciekawy program. Przybędą zespoły teatralne z Lipska, Magdeburga i Rostoku, Hale i Bautzen. Berlińskie sceny przygotowują także nowe premiery. Słynny teatr „Berliner Ensemble” zaprezentuje Brechta „Operę za 3 grosze” a Opera Komedia grać będzie „Otella” Verdiego. Wystąpi poza tym mnóstwo zespołów artystycznych — amatorskich.

Słynny, największy w Europie teatr rewiowy „Friedrichstadt-Palast” występuje z premierą „Gwiazdy Variete”, a Circus Barlay po krótkim montażu „Od sukcesu do sukcesu”. DeFa przygotowuje premierę nowych filmów a ponadto nie spodziankę w postaci olbrzymiego balu filmowego. Oczywiście, nie zapomniano i o pokazie mody w Hall Sportowej. W sumie — jubileuszowe „Dni Berlina” zapowiadają się niezwykle atrakcyjnie. (pio)

Walka wędkarza z rybą

Piękna i spokojna zatoka łącząca Odrę zachodnią ze wschodnią pod Szczecinem stała się dla wielu wędkarzy terenem atrakcyjnych połowów. Doświadczony tego mieszkancie Szczecina p. Ładziński który łowiąc z łódki poczuł nagłe silniejsze szarpnięcie nylonowej żyłki. Jakże było jego zdziwienie, gdy łódź holowana przez rybę zaczęła krążyć po stosunkowo dużej zatoce. Do piero po kilku godzinach zmagania z rybą ukazał się oczom wędkarza olbrzymi wąsatek łeb suma, który zmęczony uporczywą walką podpłynął na powierzchnię wody. Przywołał na pomoc inny kolega wędkarz, ogłuszył zdobycz uderzeniem wiosła. Złowiona sztuka miała 1,6 m. długości a pysk zdolny pochłonąć wyrosniętą główkę kapusty. (PAP)

Jak już donosiła prasa, w dniu 7 czerwca br. chadeckie włosy i popierający ich Watykan doznali poważnej klęski w wyborach do lokalnego parlamentu sycylijskiego. Utworzona przez byłego posła chadeckiego Milazziego — partia chrześcijańsko-społeczna, zdobyła nowe mandaty, podważając prawie swój dotychczasowy stan posiadania. Wzrosła również ilość głosów oddanych na dwie partie lewicowe — komunistyczną i socjalistyczną, z którymi partia Milazziego od momentu swego powstania, tj. od września roku ubiegłego pozostaje w koalicji.

Obecnie, dzięki obszernym a zarazem minorowym komentarzom zachodniej prasy klerikalnej, na czele z watykańskim Osservatore Romano, możemy dodać nową garść informacji w tej sprawie.

NA POCZĄTKU BYŁA GROŹBA EKSKOMUNIKACJI...

W połowie marca br. „zwrócono się” (donoszący o tym „Osservatore”) posługuje się formą nie osobistą do wysokiej instancji Watykańskiej pod nazwą skądinąd Kongregacji Świętego Oficjum (inaczej Świętej Inkwizycji), aby zechciała wypowiedzieć się, „czy w wyborze przedstawicielstwa ludowego jest rzeczą dopuszczalną, by katolicy oddawali swe głosy na partię lub kandydatów, którzy aczkolwiek nie wyznają zasad sprzecznych z doktryną katolicką, a nawet określają się jako katolicy, zawierają faktyczne sojusze z komunistami, lub też oddają im usługi przez swoją działalność”. W pierwszych dniach kwietnia, Osservatore Romano ogłosił też odpowiedź dostojnego Kolegium.

„Na swoim posiedzeniu w środę 25 marca ich Najdostojniejsze Eminencje Kardynałowie, którym powierzono obronę wiary i obyczajów, postanowili, iż należy odpowiedzieć negatywnie (na to pytanie)... Postanowienie to zostało przedłożone Jego Świątobliwości, w czasie posiedzenia w dniu 3 kwietnia przez kardynała prosekretarza Świę-

Klęska Watykanu i chadeckiej w Dolinie Aosty i na Sycylii

tego Oficjum. Jego Świątobliwość, postanowienie to zaaprobował i polecił by zostało ono opublikowane”.

Najdostojniejsze Eminencje nie musiały zresztą zadać sobie większego trudu, aby obmyślić powyższą odpowiedź! Została ona po prostu przepisana i oddana do podpisu nowemu Papieżowi — ze stawetnego dekretu Świętego Oficjum z roku 1949 wydanego z inicjatywy ówczesnego papieża Piusa XII.

Cóż jednak skłoniło dostojników do przypomnienia tego dekretu, który przed laty przyniósł jedynie kompromitację ówczesnym politykom watykańskim i dowiodł ich całkowitej bezsilności wobec nieodwracalnych procesów radykalizacji szerokiego mas katolickich na całym świecie i ich zbliżenia do lewicy społecznej?

POSEŁ MILAZZIEGO ZRYWA Z CHADECJĄ

W wrześniu roku 1958 deputowany chadecki Milazzio stanął na czele sycylijskiej lokalnej opozycji przeciwko centralnej biurokracji państwowej znajdującej się w ręku partii chrześcijańsko-demokratycznej. Milazzio wraz z czterema innymi deputowanymi chadeckimi wystąpił z partii i działając w porozumieniu z partią komunistyczną i socjalistyczną stanął na czele większości parlamentarnej, w oparciu o którą obalony został lokalny reakcyjny rząd chadecki i powołany nowy, złożony z katolików, komunistów i socjalistów. Przeciwno właśnie temu rządowi, przeciwko koalicji katolików z lewicą rozpetał Watykan nową kampanię dyskryminatorską, której głównym „argumentem” miał być kwietniowy dekret Świętego Oficjum.

„Kwestią więc o wielkiej wadze — czytamy w klerikalnych francuskich „Infor-

mations Internationales” — postawioną na porządku dziennym przez wybory z 7 czerwca było: czy wyborcy sycylijscy, katolicy w swej ogromnej masie, obdarzą zaufaniem „chrześcijańsko-społecznych” pana Milazziego, którzy sprawują rządę popołnu z komunistami, czy też Demokrację Chrześcijańską”.

Ale zanim wyborcy sycylijscy dali odpowiedź na powyższe pytanie, chadecką i popierającą ją hierarchię watykańską spotkał cios w wyborach do lokalnego parlamentu Doliny Aosty.

BISKUP SWOJE — WYBORCY SWOJE

Dawało się, że wszystko przejdzie gładko. Również i w Dolinie Aosty ludność jest „katolicka w swej ogromnej masie”, a sam biskup Aosty włączył się aktywnie do kampanii wyborczej m. in. publikując... osobiste listy do niekomunistów — kandydatów listy lewicowej, w których zawiadamiał ich, cytując dekret watykański, że są oni „automatycznie — na mocy tegoż dekretu ekskomunikowani”.

To było w przeddzień wyborów. A nazajutrz po wyborach tenże sam dostojnik odwołał wszystkie procesje w dniu święta Bożego Ciała. „Chciał przez te decyzje — pisze cytowane francuskie pismo — zmanifestować żalobę Kościoła w Dolinie Aosty z powodu nieposłuszeństwa wobec dekretu Świętego Oficjum”.

Bowiem większość głosów ludności tej prowincji padła na listę koalicji komunistów i socjalistów, do której przylączyło się nado kilku działaczy socjaldemokratycznych, którzy wystąpili z partii Saragata.

W rezultacie zwycięstwa wyborczego lewicy partia chadecka utraciła po raz pierwszy od roku 1949 władzę w Dolinie Aosty!

KARDYNAŁ WYKLINA — KATOLICY GŁOSUJĄ

Klęska w Dolinie Aosty na miesiąc przed wyborami na Sycylii zmobilizowała Watykan i chadecką do jeszcze energiczniejszej kampanii przeciw działaczom Partii Chrześcijańsko-Społecznej. Radio Watykańskie przypominało dzień w dzień dekret Świętego Oficjum, sam zaś premier rządu centralnego Segni przybył na Sycylię, biorąc osobiste w swe ręce organizację chadeckiej kampanii wyborczej. Chadecki organ prasowy zamieścił artykuł generalnego sekretarza partii, wzywający katolików Sycylii do „wzmocnienia oporu przeciw komunizmowi”. Uruchomiony też został wyborczy do tej kampanii arcybiskup Palermo, charakteryzowany niedawno przez lewicowe pismo „Voce Repubblicana” jako: „faszysta... przewrotny półinteligent, który proponuje jako model polityczny reżim frankistowski”. Między innymi Ruffini zainspirował w mieście scowej klerikalnej „Vita Cattolica” artykuł, w którym zostało stwierdzone, że „dekret Świętego Oficjum dotyczy bezpośrednio ruchu chrześcijańsko-społecznego, na czele którego stoi Milazzio”. „Nie pisałem tego artykułu, oświadczył później publicznie, ale podzielamy całkowicie opinie w nim wyrażoną”.

A oto rezultat tych wszystkich zabiegów: w poprzednim parlamencie: chrześcijańsko-społeczna partia Milazziego liczyła — 5; komuniści 21; socjaliści 11. Obecnie partia Milazziego 9 (+4) komuniści 22 (+1). Siły koalicji wzrosły.

Decydującą rolę w wyborczym sukcesie koalicji antychadeckiej odegrali więc wyborcy katolicy, którzy, nie licząc się z opinią watykańskiej polityki, poparli skooalizowaną z lewicą grupę antychadeckich działaczy katolickich. Groźnej wymowy tego faktu nie usiłuje się bynajmniej ukrywać w kołach klerikalnych. J. G.

Międzynarodowe Seminarium Studenckie

Delegacje 31 państw w Poznaniu

1 września br. w XX rocznicę wybuchu II Wojny Światowej rozpocznie się w Poznaniu Międzynarodowe Seminarium Studenckie na temat „Współczesny świat a rozbrojenie”. Jego organizatorami są: Zrzeszenie Studentów Polskich i Studenckie Stowarzyszenie Przyjaciół ONZ. Będzie to pierwsze tego rodzaju seminarium w Poznaniu. Przyjazd do naszego miasta zgłoszą delegacje z 31 państw.

Obok ZSRR, NRD, NRF, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Belgii, Jugosławii reprezentowane będą m. in. Sierra Leone, Ekwador, Liban, Indie, Cypr, Kuba, Boliwia, Wenezuela i Brazylia. Są to najważniejsze delegacje 1, 2 i 3-osobowe, natomiast Polskę reprezentować będzie 25 osób ze wszystkich środowisk studenckich.

Uczestnicy seminarium rekrutują się na ogół spośród studentów nauk politycznych, prawa międzynarodowego, historii.

Celem tej niecodziennej imprezy jest wymiana poglądów studentów różnych krajów i różnych przekonań politycznych na aktualne aspekty problemu rozbrojenia. Dyskusja potoczy się wokół wygłoszonych na seminarium odczytów polskich i zagranicznych profesorów. Dotyczyć one będą przede wszystkim współczesnych planów i koncepcji rozbrojenia oraz roli ONZ w kwestii rozbrojenia. Studenci biorący udział w seminarium spotkają się z parlamentarzystami zagranicznymi członkami obradującej w Warszawie w tym okresie Międzynarodowej Unii Parlamen-

tarnej. Ogółem przyjadą do Poznania 62 osoby, które zakwaterowane zostaną w Domu Studentów im. Hanki Sawickiej przy ul. Stalingradzkiej. Miejscem obrad będzie Sala Marmurowa Prezydium Rady Narodowej m. Poznania.

Plan pierwszego dnia przewiduje o godzinie 10 uroczyste otwarcie MSS, w czasie którego przemówienia wygłosi m. in. rektor Uniwersytetu im. A. Mickiewicza — prof. dr A. Kłafkowski i przewodniczący RN m. Poznania — Fr. Frąckowiak. Tego samego dnia po południu uczestnicy seminarium udadzą się na teren byłego obozu koncentracyjnego w Żabikowie, gdzie złożą wieńce ku czci ofiar II Wojny Światowej. Wieczorem wezmą także udział w wiecach robotniczych, organizowanych w Poznaniu. Podczas następnych siedmiu dni (seminarium trwać będzie do 8 września br.) studenci złożą wizyty przewodniczącemu Prezydium RN m. Poznania i rektorowi UAM oraz spotkają się w Warszawie z ministrem Adamem Rapackim. (mi)

Uwaga uczestnicy konkursu

„Foto-Pstryk“

Wobec licznych telefonów z zapytaniami podajemy ponownie warunki udziału w konkursie:

Zdjęcia zrobione 16 bm. w Parku Kasprzaka należy nadsyłać do redakcji „Głosu Wielkopolskiego” ul. Grunwaldzka 19 z napisem na kopercie „Foto-Pstryk” do dnia 22 bm. włącznie. Decyduje data stempla pocztowego. Ilość nadesłanych zdjęć dowolna. Każde jednak musi być w 2 odbitkach. Grubość papieru obojętna, raczej blyszczący, czarno-biały. Format od 13 x 18 do 24 x 30. Na odwrocie każdego odbitki podać imię i nazwisko, adres, rodzaj aparatu oraz warunki techniczne robionych zdjęć (zasłona, czas, filtr, rodzaj filmu itp.).

Jury konkursowe zbierze się zaraz po otrzymaniu wszystkich fotografii. Wyniki będą znane w połowie przyszłego tygodnia.

Bilety na Operę Chińską

Jak niedawno donosiliśmy, duża atrakcja kulturalna będzie w Poznaniu występ chińskiej opery klasycznej z prowincji Seczuan. 60-osobowy zespół artystów chińskich da w naszym mieście dwa spektakle w dniach 22 i 23 bm. w sali Opery im. St. Moniuszki.

Aby zapewnić sobie udział w wymienionych spektaklach, można już zaopatrywać się w bilety w „Orbisie” lub kasie Opery poznańskiej, które prowadzą sprzedaż.

(hs)

Brzydko autostopowicze!

3 autostopowiczów urządziło sobie w ub. tygodniu nocny postój w Kórniku na planach placu Niepodległości. Nie byłoby ostatecznie w tym nic złego, gdyby rzeczywiście wykorzystali ciszę nocną na swój wypoczynek.

Niestety, od godz. 2 w nocy nie pozwolili mieszkańcom spać. Rozpalili nawet ognisko. Krzykom, gwizdom, ordynarnym wyrażeniom nie było końca. Próby uciszenia ich przez niektórych zbudzonych ze snu mieszkańców nie dały rezultatu. Chuliński wyuczony dawno się specjalnie we znaki pacjentkom pobliskiej izby porodowej. Takim „bohaterem” należałoby natychmiast odebrać książeczkę autostopowiczy i pozbawić ich przywileju bezpłatnego korzystania z przejazdów.

„Bohaterzy” spod znaku „Autostop” na szczęście tego samego dnia wyjechali autobusem do Poznania. (st. n.)

ZODPOWIADAMY

W. Kostecki — Poznań. — Było już na ten temat wiele informacji. Proszę śledzić codziennie „Głos”. Warunki zostaną podane (4779)

Jan Kocca, M. Salkowski, Z. Rybaczek, Poznań. Na listy odpowiadawców w terminie późniejszym (z powodu urlopu).

S. H. Poznań. Niewątpliwie ma Pan rację. Oczywiście, że do wymienionych przez Pana przyczyn należy dołączyć kilka innych.

Ludwiku do rondla!

Zarząd i Wydział Społeczno-Samorządowy Poznańskiej Spółdzielni Spożywców w pierwszym półroczu br. zorganizował dla swoich członków 73 odczyty i pogadanki, 16 kursów i 101 pokazów, 15 wieczorów świetlicowych, 30 innych imprez dla dorosłych i 14 dla dzieci.

Największą popularność zyskały sobie kursy praktyczne z zakresu kosmetyki, kroju i szycia, gotowania, trykotarstwa, zabawkarstwa, wyrobu

Uwaga kandydaci na mistrzów i czeladników

Zakład Doskonalenia Rzemiosła w Poznaniu, ul. Kościuszki 57 przypomina wszystkim kandydatom, że kursy przygotowujące do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich otwarte będą według następującej kolejności:

W poniedziałek 24 bm. o godz. 17 dla kandydatów na czeladników z zakresu rzemiosł budowlanych, drzewnych, skórzanych, włókienniczych oraz różnych; we wtorek 25 bm. o godz. 17 dla kandydatów na czeladników z zakresu rzemiosł metalowych; w środę 26 bm. o godz. 17 dla kandydatów na czeladników z zakresu elektromechaniki i elektrotechniki; w czwartek 27 bm. o godz. 17 dla kandydatów na mistrzów z zakresu rzemiosł metalowych, a o godz. 20 dla kandydatów na mistrzów z zakresu elektrotechniki i elektromechaniki oraz elektrotechniki. (na)

Sierpień	Imieniny
20	Bernarda, Stefana
czwartek	Słońce: wsch.: g. 5.26 zach.: g. 19.52

Teatry

POLSKI — g. 19.30 „Don Alvaraz”; NOWY — g. 19.30 „Kunшт miłości”; OPERETKA — g. 19 — „Zemsta Nietoperza”; pozostałe — nieczynne.

Kina

APOLLO — g. 10, 12.30, 15.45, 18 i 20.15 „Postrach kobiet” (franc. 18 l.); BALTIC — g. 15.30, 18 i 20.30 „Baza ludzi umarłych” (polski 18 l.); CZERNASTKA — g. 11, 15, 17.30 i 20 „O jedno życie za wiele” (ang. 14 l.); DOM KULTURY MO — g. 15, 17.30 i 20 — „Zemsta z grobu” (franc. 18 l.); GWIAZDA — g. 15.30, 18 i 20.15 „Intruz” (USA 14 l.); HUTNIK — g. 16.45 i 19 „Dorośli i dzieci” (jug. 14 l.); MALTA — g. 16-20 „W obronie mojej miłości” (włosko-franc. 16 l.); MINIAURKA — g. 15.45, 18 i 20.15 „Na plaży” (włoski 18 l.); MUZA — g. 10-20 „Spotkanie w Melbourne” OSIE-

galanterii, czy mile powitane przez kobiety pokazy p.n. „na spotkanie wiosny i lata”, połączone z bezpłatnym przekazywaniem modeli sukni. PSS prowadzić będzie w dalszym ciągu ożywioną działalność w tym zakresie i m. in. zorganizuje jesienią 40-godzinny kurs gotowania dla mężczyzn!

PSS rozszerzy jeszcze bardziej zakres swej działalności. Uruchomi ona z dniem 1 września br. przy ul. Grunwaldzkiej nr 43 poradnię lekarską, czynną 3 razy w tygodniu, dostępną dla każdego udziałowca PSS.

Kobiety zainteresuje niewątpliwie wiadomość o projektowanym uruchomieniu pralni samoobsługowej. Będzie w niej można otrzymać ciepłą wodę, zaopatrzyć się w proszek czy mydło, wyprać i wysuszyć za niską opłatą bieliznę. (L)

Wycieczka kolarska

POZKOL organizuje 23 bm. wycieczkę rowerową na trasie 83 km przez Niepruszewo — Buk — Duszynki — Bytyn — Tarnowo Podgórne do Poznania. Zbiórka uczestników o godz. 8 przed Ratuszem na Starym Rynku.

DLE — g. 18 i 20 — „Marynarzu strzeż się” (ang. 14 l.); PANCERNIAK — g. 17.30 i 20 „Uśmiech no cy” (szwedzki 18 l.); PIAST — g. 17 i 19 „Cyrano de Bergerac” — (USA 12 l.); RIALTO — g. 16.30, 18, 19.30 i 20.15 „Akt oskarżenia” (USA 18 l.); RUSALKI — (Szwajczerzy) — 17.30 i 20 „Dach” (włoski 12 l.); SCALA — g. 16-20 „Potęgna” (polski 18 l.); TEATRA — g. 16-20 „Winchester 73” (USA 12 l.); WARTA — g. 14-20 „Noc w Wenecji” (aust. 14 l.); WZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 20.15 „Trzynasty komisariat” — (czeski 18 l.); WOJSKOWE — nie czynne; ZNIECZ (Lubon) — g. 19.30 „Szukam mojej dziewczyny” — (radz. 12 l.); FOTOPLASTIKON — g. 9-21 „Szwajcaria zimą”.

Radio

Program I
15.30 — z życia ZSRR; 16.05 — aud. aktual.; 16.15 — trzy kaprysy Nicolò Paganiniego; 16.40 — „Starujemy po zdrowie”; 16.50 — radiostacja młodzież; 17.15 — gra ork. Stan’a Kenton’a; 18.05 — „Me lancholijne dni”; 18.25 — konc. żywe; 19.05 — polskie mel. lud.; 19.20 — Trybuna Nauczycielska; 19.30 — „Płyteka melomana”; 20.25 — sport; 20.30 — muz. tan.; 20.40 — ze wsi i o wsi; 21 — Fr. Lehar: „Wesoła wdówka” — operetka; 22.54 — Valdi: Tango — operetka.

Polsko-niemieckie mecze lekkoatletyczne we wrześniu

W przyszłym miesiącu nasi lekkoatleci rozegrają cztery międzynarodowe spotkania z drużynami niemieckimi. W dniach: 5-6 września w Berlinie odbędzie się międzypaństwowe spotkanie drużyn męskich Polska — NRD. W tym samym terminie w Katowicach rozegrany zostanie interesujący mecz Polska Zachodnia — Westfalia. W wielu konkurencjach dojdzie do ciękich pojedynków czołowych lekkoatletów NRF i Polski.

Nasza drużyna będzie w zasadzie drugą reprezentacją Polski.

W dniach: 19-20 września br. w Kolonii odbędzie się międzypaństwowe spotkanie zespołów męskich Polski i NRF. W tych samych dniach w Bydgoszczy rozegrany zostanie mecz drużyn kobiecych NRD i Polski. (PAP)

Międzynarodowy sezon jesienny w hokeju na trawie inauguruje w niedzielę w Poznaniu (Stadion im. 22 Lipca, godz. 17.30) spotkanie pierwszej jedenastki Polski z reprezentacją Wielkiej Brytanii. Anglicy należą do czołówki światowej w tej dyscyplinie. Należy się spodziewać ciekawego i na dobrym poziomie stojącego spotkania.

Fot. K. Przychodzki

„Bezrobotni dyskobole“

— Dokąd spieszycie? — zagadnął trenera lekkoatletów Warty Dutkiewicza.

— Na trening. Mamy wiele kłopotów...

— Jakże?

— Przede wszystkim ze sprzętem. Dysponujemy odpowiednimi funduszami, lecz w Hurtowni Sportowej nie ma potrzebnego nam sprzętu. Od dłuższego czasu brak zwłaszcza dysków. Z trudem zdobyłem dysk dla Begiera. Brak również oszczepów metalowych, a drewniane — zbyt łamliwe — do ćwiczeń się nie nadają.

— I jak tu prowadzić racjonalny trening — westchnął nasz rozmówca. (tp)

Wiadomości: 5, 6, 7, 8, 13.55, 16, 18, 20 i 23.

Program II (Poznań)
15.30 — dla dzieci; 16 — konc. chóru PR p. dyr. J. Kolaczekowskiego; 16.20 — muz. rozr.; 17.05 — w rytmie tanga i foxtrotta; 17.35 — fel. aktual.; 17.45 — sport; 17.50 — poznańscy soliści przed mikrofonem; 18.25 — aud. aktual.; 18.35 — muz. i aktual.; 19.05 — „Trzy barierki”; 19.15 mel. tan.; 19.30 przegląd wydarzeń kult.; 20 — koncert żywe; 20.15 — polskie piosenki; 21.27 — sport; 21.40 — miłośnikom jazzu; 22 — „Rozważania o istocie życia”; 22.15 — dyskusja przed mikrofonem; 22.45 — muz. tan.; 23.29 — aud. kameralna;

Wiadomości: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 12.05, 15, 17.30, 19, 21 i 23.50.

Telewizja

19.30 — tele-rozmaitości; 20 — dziennik; 20.20 — reportaż pt. „Pod dachami Starówki”; 20.50 — PKF; 21 — teatr „Kobra” widow. kryminal. „Twarze z przeszłości”; 22 wiadomości.

Dyżury pełnia:

SZPITAL MIEJSKI IM STRUSIA — chir. i wewn. ul. Walki Młodych 7 tel. 98-56; APEKI: Dzierżynskiego 107; Głogowska 146; Mateki 1; Mickiewicza 22; A. Łampegó 2 i Główna 53.

„Głos” proponuje akcję: „Cały Poznań pływa“

Niedawno w terenowym wydaniu „Głosu” pisaliśmy o masowym nauczaniu pływania w województwie poznańskim. Nasza ocena tej akcji była bardzo pozytywna. Działacze pływacki miast powiatowych spisują się na ogół dobrze. W kursach pływackich uczestniczyło już ponad 4 tysiące osób. A w Poznaniu?

W stolicy Wielkopolski jest — niestety — gorzej. Będąc ostatnio na pływalni — jednym tego rodzaju obiektach, nadającym się do nauki pływania — pytałem trenerów, jak przedstawia się sprawa nauczania pływania. Odpowiedź zastąpiło... wzruszenie ramionami.

Zrobiono dotychczas niewiele. Zamiast szerokiej akcji, która powinna objąć wie lu tych, którzy w wodzie czują się na podobieństwo... siekiery, zorganizowano jedynie kursy dla ratowników i nauczycieli pływania, którzy pro-

wadzą zajęcia sportowe na obozach i koloniach.

Oczywiście to jest już coś. Maluchy na koloniach mają instruktorów, którzy potrafili właściwie wykorzystać czas i warunki wodne. Jednak jak na Poznań jest to stanowczo za mało. Masową naukę pływania trzeba by zorganizować pod opieką doświadczonych trenerów, tak jak to dzieje się w innych miastach województwa. W Poznaniu nie zorganizowano jednak dotychczas takich kursów. A przecież mamy doświadczonych trenerów, a na pływalni ostatecznie też jakoś by się kurs „zmieścił”. Chętnych do nauki na pewno nie zabraknie. Ponadto są na ten cel nawet fundusze.

Nie widzimy zasadniczych przeszkód, aby wzorem Gdańska także w Poznaniu przystąpić do realizacji hasła: cały Poznań pływa. Rozpocząć można jeszcze w tym roku.

Chodzi jednak o to, aby Poznański Komitet Kultury Fizycznej jak najprędzej przystąpił do realizacji tej akcji. (Wof)

Ulubięcy stadionów w „cywilu“

Krystyna Filipówna

Koledzy nazywają p. Krystynę, która od pięciu lat gra w I-ligowej drużynie tenisowej Olimpii — Lalką. Tenis zaczęła uprawiać w Krakowskiej Gwardii. Jest wicemistrzynią kraju w singlu pań, a przedtem trzykrotnie była mistrzynią juniorek.

Przez chwilę zastanawiała się nad sformulowaniem pierwszego pytania, ale p. Lalka „zaatakowała” mnie pierwsza: — Jak Pan spędził urlop?

Odpowiedziałem, że jeszcze nie byłem nigdzie i z kolei ja powtórzyłem pytanie.

— Ja, wakacje — zdrziwiła się. Mamy ciągle wyjazdy sportowe na mistrzostwa, zawody i turnieje. Naprawdę nie mogę wykraść dla siebie wolnego czasu. Cieszę się na zimę. Może wtedy uda mi się wyśkoczyć do Zakopanego.

— Czy oprócz nart z po bytem w Zakopanem wiąże się inne przyjemności?

— Ależ tak. Bardzo lubię tańczyć. Lubię jazz i nowe piosenki, szczególnie włoskie i francuskie. Moim ulubieńcem jest Louis Armstrong. Z Polaków na tomiast Kurylewicz i piosenkarka — Sława Przybylska.

— A inne zainteresowania?

— Są bardzo prozaiczne. Lubie... gotować. Specjalność — drożdże. Lubie także powiem, ale tylko w tajemnicy) wypić lampkę do brego wina. Smakują mi szczególnie vermouthy. (mniej też — przyp. wof).

Rozm. wof.

Lekkoatleci na mistrzostwa w Gdańsku

Czołówka polskich lekkoatletów spotka się w dniach 21-23 bm. w Gdańsku-Wrzeszczu, gdzie odbędzie się tegoroczne mistrzostwa Polski.

Nasz okręg reprezentować będzie 65 zawodników, w tym 18 kobiet. Najliczniejsze zgłoszenie nadesłał AZS — 19 osób. W ekipie tej startować mają m. in. Ciastowska, Wachowski, Pilaczynski, Jerzy, Skupny i Naglerówna. Wartość reprezentować będzie 15 osób m. in. Zb. Orywał, Begier, Jarzembowski, Mierzejewski, Wytykówna i Przychodny. Z

Olimpii startować będzie 11 osób, w tym Minicka, Ozorkiewicz i Gerwazik. LKS Wrzesznie reprezentować będzie 4 zawodników (prawdopodobnie wystąpi Juśkowiak, o ile mu pozwoli na to zaleczone kontuzja), Lecha — 2 zawodników oraz Ostrowie — maratończyk Russek, obrońca tytułu mistrza Polski.

Ponadto na mistrzostwa udają się działacze POZLA: prezes J. Marcinkowski oraz T. Weselik i K. Kica.

(Of.)